

[Elsebeth Kock-Petersen]

»Baggrunden for forslaget er, at man nu har kendt til asbestens særdeles sundhedsfarlige virkninger i mere end 50 år.«

Det er altså baggrunden for, at man fremsætter denne handlingsplan.

Den gældende tilstand, vi har for asbest, er fastlagt af den fhv. arbejdsminister, hr. Svend Auken. Jeg kan kun være glad for, at denne regerings arbejdsminister vil stramme op og forcere tempoet for afviklingen af asbestanvendelse i forhold til det, som hr. Svend Auken lagde op til i sin tid.

Der er dog et enkelt punkt, som jeg vil have lov til at fremhæve, og som netop viser, at man er kommet hurtigt ud ad døren fra socialdemokratiets side, nemlig at det ser ud til, at man i socialdemokratiet er ligeglad med bilernes bremsesikkerhed, blot man afskaffer asbest i bremsebelægningerne.

Jeg kan altså ikke tilslutte mig de to forslag, idet jeg faktisk er enig i det, der blev sagt af LOs miljøsekretær i radioen i går, at vi her i tinget kan presse på for at løse disse spørgsmål principielt, men at vi ikke skal lave teknisk sagsbehandling. At tinget heller ikke behøver at presse voldsomt på, tyder også redegørelsen fra arbejdsministeren på.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Fru Elsebeth Kock-Petersen sagde, at politiske kræfter og især politiske kræfter på venstrefløjén bruger angsten som et våben over for folk. Jeg vil godt have dokumenteret, hvor VS et eneste sted har brugt angsten i en skræmmekampagne i forbindelse med asbest – omkring arbejdsmiljø eller omkring indeklima for den sags skyld.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Kock-Petersen (V):

Det synes jeg man har set i beskrivelsen af og i udtalelserne i denne sag og i den adfærd, der f.eks. er blevet udvist fra Københavns skoleborgmester. Man har brugt denne sag politisk, mere end man egentlig har ønsket at finde nogle forsvarlige løsninger på problemerne. Det mener jeg er at bruge angsten som politisk virkemiddel over for befolkningen, og angsten har været stor. Angsten har været stor ikke mindst hos børnene i skolerne, når de lige pludselig har fået

at vide, at de nu ikke kunne komme i skolerne mere. Det, jeg angriber, er, at vi som politikere, f.eks. fru Elisabeth Bruun Olesen, bruger angsten som politisk virkemiddel, og det er jeg bange for at man gør en gang imellem i sådanne sager. Det mener jeg at man har gjort her.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Københavns skoleborgmester er ikke VS'er, for at præcisere det. Hvordan han måtte have udtalt sig, står ikke for VS' regning; det kan hr. Tommy Dinesen måske komme ind på. VS har heller ikke om indeklima givet udtryk for noget, der kunne tolkes som fremkaldelse af angst. Vi har sagt, at asbest skaber problemer i forbindelse med arbejdsmiljøet, som er det, vi hovedsagelig har beskæftiget os med, når det gælder asbest, at de eksisterende grænseværdier ikke bliver overholdt, og at man har kendt problemets omfang i mange år. Sidste år erkendte den daværende arbejdsminister da også, at der ikke findes en nedre grænse, hvor asbestudsatte arbejdere ikke kan risikere en kræftsygdom.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg synes, det er lige groft nok, at man forsøger at fremstille det, som om der er slået politisk plat på asbestsagen, at der er nogle, der har brugt angsten for at fremme asbestsagen. Jeg skal gøre opmærksom på, at det er sundhedsstyrelsen, der har meddelt boligministeren, at der vedrørende indeklimaproblemer ikke er nogen nedre grænse for, hvor mange asbestfibre der må være i luften, før de er sundhedsfarlige.

Det er klart, at sundhedsstyrelsens udtalelser skaber en reaktion hos forældre, lærere og mennesker i institutioner ude omkring.

Så kan man spørge, om sundhedsstyrelsens reaktion var fornuftig, og om den var rigtig. Det skal jeg ikke dømme om, men jeg synes, det er for dårligt, at man forsøger at slå politisk plat på det.

Jeg kan oplyse, at 10 pct. af cementarbejdernes fagforenings medlemmer i Ålborg igennem mig for et par år siden har spurgt den daværende socialminister, om reglerne ville blive ændret, således at arbejderne kun-